Jorunn Garvang Brevik

Tidligere redaktør av Rosebladet, Jorunn Garvang Brevik døde 18. mai 2004.
Hun ble født 8. desember 1948 og ble dermed bare 55 år gammel.

Hun tok examen artium på latinlinjen. Latinen ble hun svært fortrolig med, hun kjente og forsto latinske termer på alle planter. På 70-tallet studerte hun klassisk arkeologi, italiensk og religionshistorie ved Universitetet i Oslo, senere studerte hun et års tid i Bari på sydøstkysten av Italia. Der bodde hun hos en familie og lærte både språk, italiensk kultur og levemåte å kjenne – og gammeldags italiensk matlaging!

Tilbake i Norge tok interessen for botanikk og planter over. Hun var en stund ansatt i Hageselskapets avdeling i Oslo og senere i Norsk kolonihageforbund, der var hun redaktør for Kolonihagebladet i ti år.

I 1988 kom hun med i redaksjonen i Rosebladet. En periode delte hun redaktøransvaret med Rein Lae Solberg. Fra 1993 til ut 2001 hadde hun redaktøransvaret alene. Da hun begynte, tellet den norske roseforeningen knapt et halvt tusen medlemmer, og de økonomiske ressursene var små. Rosebladet ble produsert med de enkleste tekniske hjelpemidler, men kravet til innholdet i bladet var satt høyt fra første stund. Dette fulgte Jorunn lojalt opp:

– Norsk roseforenings medlemmer skulle være oppdatert om foreningssaker hjemme og ute, om hva som foregikk i de øvrige nordiske land og internasjonalt. Rosebladet skulle formidle rosestoff på et høyt faglig nivå, et fagblad om roser, like mye som et medlemsblad for Norsk roseforening. Bladet skulle bringe kunnskap om dyrking av roser, så vel som rosehistorie og -kultur og om forskningsnytt i roseverdenen.

I tiden før 25-årsjubileet for Nordisk Rosenselskab i 1998 arbeidet hun sammen med redaktørene i de øvrige nordiske foreningene om jubileumsskriftet *Roser i Norden*. Hennes to artikler om «Rosekultur i Norge» og «Lokale norske roser» viser hvor bredt hun var orientert og hvor dyp hennes forståelse av tematikken var. Omtrent på samme tid produserte også roseforeningen med Sigmund Dale som ansvarlig en revidert utgave av «Sortsliste for roser». Jorunn deltok både med å vurdere organiseringen av stoffet og kontroll og korrektur av et krevende materiale; et titalls korrekturer måtte til innen boken ble trykt.

Hun representerte i mange år Norge i Nordisk Roseninformasjon, og hun var dommer for Norsk roseforening ved rosekonkurranser. Hun har forfattet artikler og holdt foredrag om roser, urter, økologisk dyrking og andre hagefaglige emner som hun var opptatt av. Hun var en tid leder for det lokale hagelaget i bydel Røa i Oslo, og hun var medlem av blomstervenners klubb. Etter at hun sluttet som redaktør for Rosebladet, tok hun også på seg å være konsulent for oversettelsen av en amerikansk rosebok, «Verdens vakreste roser», og tilrettela den for norske forhold. Hun har stelt med rosesaker også i tiden etter at hun ble syk. Registrering av gamle hageplanter og gamle roser som er truet av utryddelse, i regi av Genressursutvalget, engasjerte henne, og hun kom med innspill og bidrag til aksjonen inntil ganske nylig.
Karakteristisk for hennes helhjertete innsats for foreningen, var at arbeidet oftest ble utført uten vederlag.

Alle som møtte Jorunn og ble kjent med henne, beskriver en rolig, varm og vennlig person som man fort følte tillit til og stolte på. Hun sa aldri et negativt ord om andre, men med stor integritet kunne hun sette skapet på plass, om det trengtes. Beskjedenhet, som nesten kunne oppfattes som skyhet, var karakteristisk for henne. Hun var ikke den som pralet med kunnskapene sine. Tvert imot viste hun ofte til hvor meget hun hadde lært av andre. Alle som har hatt gleden av å samarbeide med henne, opplevet en raus personlighet, med en lun humor, som til tider kunne slå ut i burleske innfall. Jorunn var medlem av alle de nordiske roseforeningene. Hun hadde venner i hele Norden. Vi savner henne sårt.

Kari Bentzen Bakken